

Οι μεγάλες αντιφάσεις ανάμεσα στην κινέζικη πολιτική επιδίωξη ηγεμονικής ειρηνικής παγκόσμιας διεξόδου και σε μια κλιμακούμενη στρατιωτική αντιπαράθεση ΗΠΑ-Κίνας είναι ένας από τους γρίφους που αφήνει άλυτους το κείμενο του 20ού συνεδρίου

πρέπει να γίνουν αντικείμενο σοβαρής μελέτης. Εδώ θα αρκεστούμε να θέσουμε το ερώτημα σχετικά με το τι θα μπορούσε να σημαίνει ο συνδυασμός τέτοιων εθνικιστικών ροπών συνδυασμένων με τον επιβεβαιούμενο από την εισήγηση προσανατολισμό προς έναν παραγωγικιστικό εκσυγχρονισμό. Τι θα σήμαινε μια Κίνα που δεν θα έκανε τελικά κάτι διαφορετικό από το να επιχειρήσει στην κλίμακά της (με έναν πληθυσμό 1,4 δισ.) κύκλους καπιταλιστικής συσσώρευσης αντίστοιχους των αμερικανικών.

Η προβαλλόμενη εικόνα για τον κόσμο (το παγκόσμιο σύστημα)

Τρεις σιωπές εντυπωσιάζουν και καλούν για πολιτική ερμηνεία: 1). Δεν γίνεται καμία μνεία στον πόλεμο (της Ουκρανίας) και στις τάσεις κλιμάκωσης και εξάπλωσής του. Καμία άμεση, ονομαστική αναφορά στη Ρωσία, ή στην Ευρώπη. Υπάρχουν ουσιαστικά μόνον οι ΗΠΑ και η πορεία ανταγωνισμού που τις κινεί επιθετικά απέναντι στην Κίνα. 2). Δεν γίνεται κανένας λόγος για την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση (ενδεικτικά απουσιάζουν τελείως ακόμα και οι λέξεις «καπιταλισμός», «κρίση», «εκμετάλλευση» ή ακόμα και ο «ιμπεριαλισμός» λέγεται περιφραστικά), τη στιγμή μάλιστα που η Κίνα βρίσκεται σε μια αδιάπτωτη πορεία διευρυνόμενων «ανοιγμάτων στις αγορές» και ενσωμάτωσης μέσα στο διεθνές σύστημα, ενιαίο ως προς τις καπιταλιστικές σχέσεις που το χαρακτηρίζουν γίνεται αναγκαστικά εμπλεκόμενο μέρος αυτής της κρίσης. 3). Δεν θα βρει κανείς επίσης μέσα στο κείμενο κάποια συνολική εκτίμηση των αντιθέσεων που διέπουν τη διεθνή κατάσταση και «των τάσεων της περιόδου». Το κλασικό, καθιερωμένο πρώτο τμήμα τέτοιων ντοκουμέντων των ΚΚ (πολύ περισσότερο των κυβερνητικών) απουσιάζει.

Ποιός είναι ο βασικός άξονας; Η Κίνα τάσσεται κατά του επιχειρούμενου μονοπολισμού στον σημερινό κόσμο και των «ανταγωνισμών μηδενικού αθροίσματος» που γεννούν αυξανόμενες συγκρούσεις ανάμεσα σε μεγάλες χώρες και αναστατώνουν τη διεθνή τάξη. Εδώ σαφώς υπονοούνται οι ΗΠΑ χωρίς να κατονομάζονται. Οι τόνοι του κειμένου πρέπει να διαβαστούν σίγουρα και σαν απόκριση στην πρόσφατη αμερικανική «έκθεση για την εθνική ασφάλεια» όπου η Κίνα ρητά ορίζεται ως κύριος ανταγωνιστής και αντίπαλος επειδή είναι η μόνη δύναμη που διαθέτει το

δυναμικό που αντιστοιχεί σ' αυτή τη θέση.

Η Κίνα φιλοδοξεί να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο για την προώθηση μιας νέας τάξης και της συνολικής αναδιοργάνωσης του διεθνούς συστήματος σε μια πολυπολική μορφή. Στη βάση της εκτίμησης ότι η εξέλιξη των συσχετισμών δυνάμεων οδηγεί ούτως ή άλλως προς μια αλλαγή του παρόντος (αμερικανοκεντρικού - δυτικού) status quo. Το κείμενο κινείται σε τόνους ηγεμονικής αυτοπεποίθησης εκφράζοντας (κάπως αταίριαστα σε σχέση με την ατμόσφαιρα που κυριαρχεί διεθνώς) τη βεβαιότητα για τη δυνατότητα μιας προοπτικής ενός κόσμου ειρήνης, σταθερότητας και ασφάλειας. Επιπλέον δηλώνεται η αντίθεση προς εξελίξεις που οδηγούν προς περιχαρακωμένα μπλοκ χωρών και υποστηρίζεται η ενίσχυση του συστήματος παγκόσμιων διακρατικών θεσμών. Πρώτα απ' όλα του ΟΗΕ και του σεβασμού του Χάρτη του (σεβασμός των συνόρων και της κυριαρχίας χωρών που εδώ παραπέμπει υποδηλωτικά και στην κινεζική αντίληψη για τις πολυσύνθετες αντιφάσεις που εγείρονται στις σχέσεις Κίνας - Ρωσίας). Αλλά και με ιδιαίτερη μνεία στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και στους πολυμερείς οργανισμούς κρατών της Ευρασίας (Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης κλπ) Η Κίνα εμφανίζεται σε ρόλο θεματοφύλακα της παγκοσμιοποίησης.

«Μια χώρα δύο συστήματα» – Για την επανένωση της χώρας. Το θέμα «Ταϊβάν»

1). Δηλώνεται ρητά και ανεπιφύλακτα ότι η επιλογή «Μια χώρα δύο συστήματα» είναι απεριόριστη διάρκειας. Πέραν των αναγκαιοτήτων πολιτικής τακτικής και διαχείρισης των ζητημάτων των περιοχών αυτών (Χόνγκ Κόνγκ και Μακάο από τη μια, Ταϊβάν από την άλλη) που «θα αναμενόταν» πάντως να εξυπηρετηθούν με πολύ διαφορετικές πολιτικές, το θέμα σχετίζεται άμεσα με την όλο και πιο «υπερβατικά αφηρημένη» θέση που έχει μέσα στις εξελισσόμενες τοποθετήσεις της κινεζικής πολιτικής ελίτ, η προοπτική του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού γενικότερα.

2). Η στήριξη στον συνδυασμό της «Μιας χώρας δύο συστήματα» με τη φόρμουλα «πατριώτες για το Χόνγκ Κόνγκ» και αντίστοιχα για το Μακάο και επιπλέον ο ρητά (και προειδοποιητικά) θετικός απολογισμός της βίαιης επίλυσης των

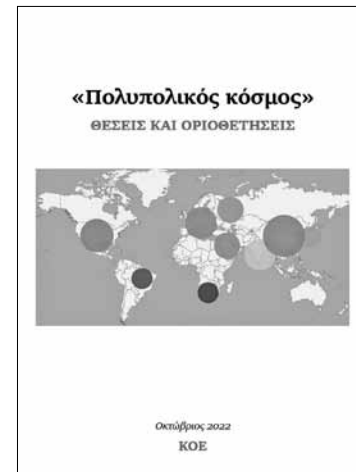
πολιτικών αντιθέσεων στο Χόνγκ Κόνγκ τα προηγούμενα έτη είναι από μόνος του ξεχωριστός παράγοντας ικανός να ενισχύσει δυναμικές μεγαλύτερης ενσωμάτωσης της Κίνας στο διεθνές (υπό δυτική ηγεμονία) καπιταλιστικό πλαίσιο.

3). Η θέση για την Ταϊβάν ως ζήτημα προς ενδοκινεζική διευθέτηση χωρίς ανάμειξη τρίτων, στην προοπτική της πλήρους επανένωσης και με τη δήλωση για μη παραίτηση από την προσφυγή στη βία εφόσον κριθεί αναγκαίο - είναι κατ' αρχήν σαφής και αναμενόμενη τοποθέτηση των κινεζικών «κόκκινων γραμμών» προς τις ΗΠΑ. Το θέμα δεν αφορά μόνο την Ταϊβάν αλλά και τα «Στενά» (μεταξύ Κίνας-Ταϊβάν) και την υποστήριξη μιας λογικής ζωτικού χώρου της μεγάλης δύναμης. Εδώ με δεδομένη την αμερικανική επιθετικότητα, δηλώνεται ότι ο δρόμος ανοίγει για μια άνοδο της στρατιωτικοποίησης από μεριάς Κίνας (και αυτή με τα δικά της ενδιαφέροντα «κινέζικα χαρακτηριστικά»). Οι μεγάλες αντιφάσεις ανάμεσα στην πολιτική επιδίωξη ηγεμονικής ειρηνικής παγκόσμιας διεξόδου και σε μια κλιμακούμενη στρατιωτική αντιπαράθεση ΗΠΑ-Κίνας είναι ένας από τους γρίφους που αφήνει άλυτους αυτό το κείμενο.

Μια πρώτη συνόψιση

Η εισήγηση ασφαλώς αναφέρεται και σε αρκετές κρίσιμες πλευρές της εσωτερικής πολιτικής. Λόγω περιορισμού χώρου, θα συνεχίσουμε με αυτές σε επόμενο σημείωμα.

Εδώ θα κλείσουμε με το εξής. Το κείμενο ακόμα και με τον τρόπο που διαχειρίζεται τις μεγάλες αντιφάσεις που αναπόδραστα θα κληθεί να αντιμετωπίσει η πολιτική κατεύθυνση που προτείνει, επιβεβαιώνει την πολυσύνθετη αλληλοσύνδεση των εξωτερικών με τις εσωτερικές πλευρές της κρατικής πολιτικής και συγκεκριμένα όπως αυτές εκδηλώνονται στην κλίμακα της ανερχόμενης κοσμοκρατορικής δύναμης της Κίνας. Και εν τέλει επιβεβαιώνει την καθοριστική βαρύτητα των κοινωνικών χαρακτηριστικών του καθεστώτος και των εσωτερικών κοινωνικοπολιτικών συσχετισμών που διαμορφώνονται. Σε συνάφεια μ' αυτό είναι αξιοπαρατήρητη και οπωσδήποτε εγείρει ερωτήματα η υπόρητη αντίληψη που διατρέχει το κείμενο ότι τα μεγέθη της Κίνας επαρκούν για να γείρουν προοπτικά την πλάστιγγα. Ότι οι «τροχοί της Ιστορίας» λειτουργούν υπέρ της.

Η ΚΟΕ παρουσιάζει τις θέσεις της για τον πολυπολικό κόσμο

Κυριακή 23 Οκτωβρίου,

6:30 μ.μ., Κτίριο 11 (Ρεθύμνου 11, Αθήνα)

Αύριο **Κυριακή 23 Οκτωβρίου**, στις **6:30 μ.μ.**, θα πραγματοποιηθεί στο **Κτίριο 11δ (Ρεθύμνου 11, Αθήνα)** η πρώτη δημόσια παρουσίαση ενός κειμένου που φιλοδοξεί να συνοψίσει τις θέσεις της ΚΟΕ για τον πολυπολικό κόσμο. Ένα ζήτημα δηλαδή που είναι κεντρικής σημασίας στην περίοδο που διανύουμε, και αποτελεί θέμα συζήτησης και αντιπαράθεσης όσον αφορά το πώς το ερμηνεύουν και το κατανοούν διάφοροι χώροι. Το κείμενο «**Πολυπολικός κόσμος – Θέσεις και οριοθετήσεις**», που κυκλοφορεί ήδη σε μορφή μπροσούρας (48 σελίδες σχήματος Α5), παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο «διαβάζει» η ΚΟΕ την πορεία προς έναν πολυπολικό κόσμο, τις βαθύτερες αιτίες αυτής της εξέλιξης, το πώς τον εννοεί κάθε κοσμοκρατορική δύναμη, αλλά και τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει για να αποτελέσει ένα πλαίσιο θετικότερο από το σημερινό για τους λαούς και την πλειοψηφία των χωρών του πλανήτη.

Μ' αυτήν την έννοια, πέρα από τη συνόψιση θέσεων που έχουν διατυπωθεί το τελευταίο διάστημα, το κείμενο επιχειρεί και μια οριοθέτηση από άλλες οπτικές, αλλά και κάποια πρώτα συμπεράσματα-στόχους. Επισημαίνεται χαρακτηριστικά στην εισαγωγή του: «**Αναμφίβολα βρισκόμαστε σε μια τεράστια στροφή στην παγκόσμια σκηνή. Γι' αυτό χρειάζεται να ανακεφαλαιώσουμε τις θέσεις μας, τις εκτιμήσεις μας, τις διαφοροποιήσεις μας από άλλες απόψεις, και επίσης να θέσουμε τις στρατηγικές και ειδικές στοχεύσεις μας. Δεν πρόκειται για κείμενο ανάλυσης, αλλά για κείμενο συμπύκνωσης και οριοθέτησης, κι άρα κείμενο πολιτικής υποστήριξης του προσανατολισμού μας. Μ' αυτήν την έννοια, είναι και κάλεσμα συσπείρωσης ανήσυχων ανθρώπων, φίλων, συναγωνιστριών και συναγωνιστών στην προσπάθειά μας να συμβάλλουμε σε έναν προωθητικό προσανατολισμό μέσα από την ανάπτυξη μιας νέας συνείδησης και αντίστασης**». Στην παρουσίαση θα αναλυθούν τα τρία βασικά σημεία του κειμένου και, εάν ο χρόνος το επιτρέπει, θα υπάρξει δυνατότητα για ερωτήσεις και διευκρινίσεις. Όσον αφορά φίλες και φίλους που βρίσκονται εκτός Αθήνας, μπορούν να παρακολουθήσουν την παρουσίαση διαδικτυακά μέσω της πλατφόρμας **google meet** ζητώντας τον σχετικό σύνδεσμο με ηλεκτρονικό μήνυμα στη διεύθυνση **organotiki@koel.gr** μέχρι τις 2:00 μ.μ. της Κυριακής.